

Pondelok 10. týždňa

Mt 5,1-12

Blahoslavení chudobní v duchu

*Povzbudiť ľudí, aby sa v svojom živote nezameriavali na pozemské dobrá,
ale na odmenu v nebi¹*

Predstavme si, že nás pozval k sebe na návštevu priateľ zo zahraničia. Začneme skúmať a zisťovať cestu, ktorou sa tam dostaneme. Budeme hľadať spôsob, ako sa tam čo najskôr a najistejšie dostaneme. Každý z nás dostal takéto pozvanie od nebeského Otca, aby prišiel do neba. Spôsob, akým sa tam môžeme dostať, nám ukázal Ježiš.

Práve v dnešnom evanjeliu nám Ježiš ponúka takéto poučky na cestu k šťastiu k Bohu. Prvá znie: „***Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je nebeské kráľovstvo***“ (Mt 5,3).

Kristus nám ponúka akoby ústavný zákon - osem blahoslavenstiev. Všetkých osem blahoslavenstiev spolu podáva obraz dokonalého Ježišovho učeníka. Veď na inom mieste Ježiš povedal: „***Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš nebeský Otec***“ (Mt 5,48). Ježiš je poslaný hlásať radosť chudobným. Spočiatku bol majetok a bohatstvo pokladaný za znamenie Božieho požehnania. Neskôr sa však stále zreteľnejšie uznáva, že nemajetný a biedny môže byť osobitne blízky Bohu. Tento chudobný je taký človek, ktorý sa naučil pozeráť na svoj osud novým pohľadom. Nehundruje na svoj osud a nemyslia na násilný obrat. Nie sú azda prostoduchí, obmedzení alebo neschopní k životu, ale sú chudobní duchom, v duchu, ich chudoba má duchovnú stránku. Svoje nepatrné postavenie v pozemskej spoločnosti prenášajú na svoj vzťah k Bohu. Všetko očakávajú od Boha, nezakladajú si na vlastnej spravodlivosti a zbožnosti. Sú slobodní od bremena pozemského majetku a od bremena svojej vlastnej samolúbosti, a tým sú tiež voľní pre Boha. Každý, kto chce prijať Božie kráľovstvo, musí byť duchovne chudobný, iba takým ho možno celkom darovať.

Pri stretnutiach so známymi a pri gratulácii si želáme šťastie. Svet si predstavuje šťastie inak ako Ježiš. Svet hovorí: „Blažení bohatí.“ Ježiš však povedal: „Blažení chudobní.“ Kto má pravdu? Chudoba, o ktorej hovorí Ježiš, nie je z núdze, je to pocit stálej závislosti na Bohu, bez ktorého sme bezmocní, slabí. Chudobní v duchu sú tí, ktorí sa nepýtajú: „Načo mi je Boh?“ Nepestujú v sebe spoliehanie sa na rozum a svaly. Oni sa zverili do Božích rúk, kde nájdu všetko, a ktoré urobia všetko, čo oni nevládzu. Prijímajú aj svoj život denne, ako

¹ Porov.: BALOGA, M.: Seminár z Homiletiky. Spišská Kapitula : 2005.

nezaslúžený Boží dar a ďakujú za všetky jeho dobrodenia nielen slovne, ale aj skutkami. Ak ešte nevieme s istotou povedať, ku ktorým patríme, zastavme sa na chvíľu a zamyslime sa. Ako to vyzerá v našom vnútri, v našich rodinách. Čo nás robí šťastných? Naše bohatstvá, majetky, naše pokrmy, bývanie, šaty, náš rozum, šikovnosť, zdravie? Tieto záležitosti, ak sa zmocnili celej našej bytosti, postupne nás oberú o radosť zo života, o pokoj, o nadšenia a nakoniec aj o nádej na večnosť. Naša lodička bude plná nákladu, ktorým si nezískame nebo, ale pomaly a isto sa potopíme do zla, ktoré nás aj teraz neustále obklopuje.

V Kalifornii hrozila miliónová záplava húseníc. Boli by zničili celú úrodu. Špeciálne lietadlá postrekovali, boli vykopané hlboké priekopy, aby zadržali útočníkov. Nič nepomáhalo. Výskumníci prišli na to, že ich rozširovaniu napomáha jeden druh kvetu. Začali ničiť kvet a hneď sa darilo zvládnuť aj húsenice. Neviditeľný nepriateľ je nebezpečnejší ako viditeľný.

Tak je to i v duchovnom živote. Zlý je nebezpečný. Sme ohrození z mnohých strán. Jedným z jeho prostriedkov je i pripútanosť k majetkom a pozemským dobrám.

Chceme sa ho vyvarovať? Prijmeme s úprimnou vierou toto Kristovo slovo a žime podľa neho. Staneme sa tak chudobní v duchu a dostaneme odmenu v nebeskom kráľovstve.

Amen.